

A full moon is visible through the dark, silhouetted branches of trees in a forest at night. The scene is dimly lit, with the moon providing the primary light source, creating a mysterious and atmospheric setting. The trees are tall and thin, with some branches reaching across the frame. The ground is dark and appears to be covered in snow or frost, with some small plants visible. The overall mood is quiet and somewhat eerie.

VILLE POHJALAINEN

VALVEILLA:
KESKEISLYYRINEN PAINAJAINEN

Ville Pohjalainen

Valveilla: keskeislyyrinen painajainen

© 2017 Ville Pohjalainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789523395848

Alussa

alussa oli kirkas valo

vehreitä kasveja ja puita,

huojuttavassa tuulessa

kauniita stemmamelodioita laulavia metsiä

ja koko eläinlajien kirjo

iloa, hymyilevää lämpöä, naurua

ihmisten onnellista arkea

aika tylsää ja tavallista?

sitten

kuuluikin karhea mölööäni

kaukaa syvyyksistä

”tulkoon pimeys!”

ja niin yö, synkkä ja pateettinen

laskeutui kaiken ylle

eikä kukaan säästynyt sen ikeeltä

yön tumma, mielipuolinen loisto
miellytti suurta silmää,
joka kaipasi viihdettä
näki pimeyden olevan hyvä
siihen mahtuisi paljon saastaa ja syntiä
kauan kaivattuja
rajuja meininkejä

Niks ja naks!

lattialla lainehtii

tuhat veristä, kuplivaa tunnelmaa

rakkaus roiskuneena pitkin seiniä

koskettaen tuskan tahmeaa pintaa

ja sormissa venyvää onnea

piittaamaton syksyinen tuuli

ulvoo talon nurkissa

kynttilät valaisevat pöydillä

lepattaen ja paljastaen

koko hänen sisimpänsä

hän oli juuri leikannut

saksilla irti sielunsa

niks ja naks!

halusi näet olla

kaukainen, asumaton saari

ja mahtava kallio tuolla saarella

havainnoiden horisonttiin

katsoen elämän järjetöntä surua

vailla yhtään kyyneltä

Outona yönä

outona yönä
tuossa majapaikassa
vinttihuoneen hämärässä
seinillä harmaantuneet hirret
levy mouruaa yhä lujempaa
kummallisesta soinnistaan
hän vavahtelee
värisee
tanssii alasti
liikehtii sulavasti keinuen
viettelee leikkeihinsä
käteni lanteillaan
rinnoillaan
ihojen iloinen sileys
intohimoisesti
vasten toisiaan

olimme hetken

universumin lempilapsia

yön verran vapaita

vailla rajoja

kaikkeuden loputon tuska

ja mielipuolisuus,

häipyneenä pois

kaukana aamujen sarastuksessa

hetki, joka sai valtaansa

kietoutumaan toisiimme

kädet, jotka

himoitsivat haparoiden

suudellen

punaisia huuliaan

pehmoisia rintojaan

litteää vatsaansa

avautuvia reisiään

tulikuumaa klitorista

SUURKAUPUNKI LOIMUAA YÖN VALLASSA
KUHISTEN JA KIHISTEN.
VIETIT TYYDYTETÄÄN ÄÄRIMMILLEEN
SYNNIN JA SAASTAN OTTAESSA VALTAANSA.
EPÄTOIVO VIE VÄKISIN
KOHTI YÖN PIMEIMPIÄ HETKIÄ.

LÄHTISITKÖ NÄIDEN RUNOJEN SAATTELEMANA
TÄLLE PAINAJAISMAISELLE MATKALLE?

KANSITAIDE:
PETTERI "KAUSEMUS" KUUSISTO

9 789523 395848